

PERSONLIGT

Box 165, 201 21 Malmö, fax 040-704 45, e-post: personligt@skd.se. Tel: 040-660 55 00.

FREDAG 28 OKT

TIPSA OSS: 0774-41 00 41

Dagen då grekerna sade nej

I dag firar grekerna Nej-dagen till minne av när grekerna sade nej till Mussolinis fascistiska Italien och Hitlers Nazityskland, som krävt att få gå in i Grekland, annars skulle det bli krig. Grekerna var dock styvackade och vägrade. Det innebar ändå att italienska trupper invaderade landet och Grekland drogs in i andra världskriget.

DAGENS NAMN

Simon, Simone

Simon har grekiskt ursprung, men härstammar från hebreiskans Schimeon, som kan tolkas "den som hör bön", eller "den som lyssnar". Simon kom hit på 1200-talet och blev ett modenamnamn under 1990-talet. Cirka 38 500 bär namnet, omkring 30 300 har det som tilltalsnamn eller första förnamn.

Simone är en fransk kvinnlig form av Simon. Det har fått ett visst uppsving de senaste åren. Omkring 3 300 heter Simone, cirka 1 600 kallas så eller har det som första förnamn.

Morgondagens namn: Viola

VÅLD PÅ FILM KAN HA ALLVARLIGA FÖLJDER. MEN VAD KAN HÄNDA EFTER EN SEXFILM? PÅ SIN HÖJD ATT FOLK FÅR FLER BARN.

SOPHIA LOREN

FÖDELSEDAGAR

■ För 39 år sedan, 1977, föddes skådespelaren **Sara Sommerfeld**. Hon fick sitt genombrott i filmen "Vingar av glas" och är med i filmerna om Lasse-Majas detektivbyrå. Dessutom har hon setts i flera tv-serier som "Hem till Midgård" och "Gustafs-son 3 tr".

Sara Sommerfeld.

FOTO: JANERIK HENRIKSSON/SCANPIX

■ För 61 år sedan, 1955, föddes IT-företagaren **Bill Gates**. Efter utbildning vid Harvard blev han programkonstruktör. Hans företag Microsoft har dominerat programvarumarknaden, främst genom operativsystemet Windows. Bill Gates är en av världens rikaste män.

Annonsera på Personligt

■ Vill du sätta in en födelse-, förlovnings-, vigsel-, tack- eller annan annons ringer Du till kundtjänst: 0774-41 00 41 eller mail: kundtjanst@skd.se

Grattis kostar 150 kronor för svart/vitt och 200 kronor för färg inklusive bild och grattistext med max fyra rader. Tillägg 75 kronor för varje tillkommande rad. SKD förbehåller sig rätten att inte publicera bilder som vi anser mindre lämpliga.

Dagens blomma kostar 100 kronor för fem rader inklusive signatur. Tillkommande rad 20 kronors tillägg. Ytterligare upplysningar kontakta vår kundtjänst.

■ Känner Du någon intressant person som borde uppmärksammas?

Tipsa oss! Personligt, Skånska Dagbladet, Box 165, 201 21 Malmö. Mail: personligt@skd.se

Inga enkla svar om

FORSKAR. Är den muslimska slöjan ett förtryck? Är det tvärtom slöjförbud som är förtryckande? Eller är frågan faktiskt så komplex att den saknar enkla svar?

Johanna Gullberg har levt med kvinnliga aktivister i en invandrartät förort till Paris, för att undersöka hur de själva ser på sin situation.

I den mån något i Johanna Gullbergs ganska slingriga livsberättelse kan betraktas som en röd tråd så består den av känslan av att vara någon sorts främmande fågel.

Redan under uppväxten i Södra Åsum utanför Sjöbo, dit föräldrarna flyttade från Lund, kände hon att hon stack ut.

– Om du kom utifrån var du väldigt utanför.

Dessutom upplevde hon att orten präglades av en nedlåtande syn på kunskap och bildning.

– **Mina föräldrar** var inte akademiker, men de var ändå intresserade av politik, litteratur och musik. Jag kände alltid att jag inte passade in.

Högstadietiden sammanföll med kommunens folkomröstning om flyktmottagande.

– Det präglade mig mycket. Jag kunde inte fatta hur man kunde tycka illa om någon utifrån var

personen kom ifrån. I min familj var det självklart att man skulle ta emot flyktingar, men i klassen var stämningen hätsk, med heta debatter.

I gymnasiet hamnade hon, efter ett olyckligt råd från en studievägledare, på ekonomisk linje.

– Det var helt fel. Jag fick ha stödundervisning i bokföring, för jag var verkligen inte alls intresserad.

Sedan hon hoppat av, och jobbat ett år med psykiskt sjuka, fick hon äntligen genomföra den dröm hon så länge närt: att komma bort.

– Jag ville ut i världen. Lämna det svenska och allt som varit.

Valet föll på Paris, som lockade med mode och kulturliv. Hon blev kvar i ett och ett halvt år. Pluggade, modellade, jobbade som au pair.

Fullt så fantastiskt som hon hoppats var det dock inte.

Johanna Gullberg har levt nära de kvinnor hon studerat. Demonstrerat när de har demonstrerat, delat ut flygblad när de har gjort det.

FOTO: PRIVAT

DET VAR PRECIS SÅ JAG HADE LEVT, UTAN ATT TÄNKA PÅ DET SJÄLV.

– På vissa sätt var det en chock. Även om man gärna vill vara en del av ett nytt land kan man känna sig väldigt ensam. Så på många sätt blev det precis som under min uppväxt. Jag var lite av en outsider. Men samtidigt tyckte jag om friheten i att få upptäcka allt på egen hand. Inte minst mig själv! Äntligen fick jag en chans att upptäcka vad jag ville.

Vilket, kom hon fram till, var att plugga vidare. Hon flyttade hem för att läsa in gymnasiet, samtidigt som insikten växte fram – hon skulle bli psykolog.

Fast sedan hakade hon på sin dåvarande pojkvän, som skulle plugga i Australien ("det blev ännu en plats att utforska, jag tyckte om den, men samtidigt var det jobbigt på samma sätt som i Paris"), och livet bytte riktning på nytt.

– Jag läste ett och ett halvt år på universitetet i Sydney, och insåg att jag var intresserad av människor på ett filosofiskt plan, och som samhällsvarelser, snarare än av själva det mänskliga psyket.

Men det tog ännu en tid innan hon förstod att det var socialantropologi som var hennes ämne. Först skulle hon än en gång byta geografisk scen, och den här gången lät hon sig styras av sin långvariga fascination för – Ryssland.

– Den kom nog dels från min mamma, och hennes arbete inom Amnesty, dels genom min uppväxt, med både kalla kriget och murens fall.

Det dryga halvåret i Moskva, då hon distanspluggade sociologi och genusvetenskap på Lunds universitet, blev lärorikt men tufft.

– **Det var** en tid av extrem fattigdom i Ryssland. Rubeln föll och det rädde mycket misär. Jag var väldigt dragen till det ryska, och upplevde mycket spännande, men det var

Johanna Gullberg varnar för att söka

också ett hårt liv. Och återigen – en känsla av att stå lite utanför.

Och här någonstans kände hon att det fick räcka. Nu måste hon hitta hem.

– Att hela tiden drivas av att söka nytt. Det blev för mycket till slut. Jag ville bara hitta en plats att känna mig hemma på. Och det blev Malmö.

Hon läste lite filosofi, och ströjobbade lite. Sedan insåg hon, äntligen, att det var antropolog hon var, innerst inne.

– **Hela mitt liv** hade ju sett ut som när man gör ett socialantropologiskt fältarbete. Du åker till en plats, och försöker göra dig till en del av livet där. Du använder dig själv för att upptäcka och förstå en annan miljö. Det var precis så jag hade levt, utan att tänka på det själv.

Efter sin magisterexamen i socialantropologi ville hon doktorera, och tanken var från början att gå vidare på det gamla ryska spåret. Sedan hon väl börjat forska (om granskande journalister i Ryssland och dödshoten